

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

13. september 2013*

Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria suhtes võetud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Liidu territooriumile sisenemise või selle läbimise piirangud — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Põhiõigused

Kohtuasjas T-383/11,

Eyad Makhlouf, elukoht Damaskus (Süüria), esindajad: advokaadid P. Grollet ja G. Karouni ning hiljem advokaadid G. Karouni ja C. Rygaert,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: G. Étienne ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre ja S. Pardo Quintillán,

menetluse astuja,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusotsus 2011/302/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/273/ÜVJP Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT L 136, lk 91), nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsus 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/273/ÜVJP (ELT L 319, lk 56), ning nõukogu 29. novembri 2012. aasta otsus 2012/739/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/782 (ELT L 330, lk 21), hagejat puudutavas osas,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees H. Kanninen, kohtunikud S. Soldevila Fragoso (ettekandja) ja G. Berardis,

kohtusekretär: ametnik C. Kristensen,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. veebruari 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Eyad Makhlouf on Süüria kodakondsusega ohvitser kolonelleitnandi auastmes.
- 2 Mõistes rangelt hukka rahumeelsete meeleavalduste vägivaldse mahasurumise erinevates kohtades kogu Süürias ja kutsudes Süüria julgeolekujõude üles hoiduma jõu kasutamisest, võttis Euroopa Liidu Nõukogu 9. mail 2011 vastu otsuse 2011/273/ÜVJP Süüria vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT L 121, lk 11). Olukorra tõsidust arvestades kehtestas nõukogu relvaembargo, siserepressioonideks kasutada võidava varustuse ekspordi keelu, samuti Euroopa Liitu lubamise piirangud ning teatavate selliste isikute ja üksuste rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, kes on seotud tsiviilelanike meeleavalduste vägivaldse mahasurumisega Süürias.
- 3 Nende isikute nimed, kes vastutavad tsiviilelanike meeleavalduste vägivaldse mahasurumise eest Süürias, ja nendega seotud füüsiliste või juriidiliste isikute ja üksuste nimed on ära toodud otsuse 2011/273 lisas. Selle otsuse artikli 5 kohaselt võib nõukogu liikmesriigi või liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ettepanekul kõnealusesse lissasse muudatusi teha. Hageja nime selles lissas ei ole.
- 4 23. mai 2011. aasta rakendusotsusega 2011/302/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/273 (ELT L 136, lk 91), muutis nõukogu otsust 2011/273 eelkõige selleks, et kohaldada kõnealuseid piiravaid meetmeid teistele isikutele ja üksustele, kelle nimed lisati lissas sisalduvasse loetellu, millega asendati otsuse varasem lisa. Hageja nimi kanti sellesse loetellu, mis sisaldab mitmesuguseid andmeid, sealhulgas tema loetelusse kandmise kuupäeva, milleks on „23.05.2011”, tema sünnikuupäeva, passi numbrit ning põhjendust, mille kohaselt ta on „Rami Makhloufi vend ja luureteenistuse ametnik, osales tsiviilelanikkonna vastu suunatud repressioonides”.
- 5 Nõukogu avaldas 24. mail 2011 teatise isikutele, kelle suhtes kohaldatakse nõukogu otsuses 2011/273 ja nõukogu määruses (EL) nr 442/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Süürias sätestatud piiravaid meetmeid (ELT C 153, lk 8).
- 6 Nõukogu nägi 2. septembri 2011. aasta otsuses 2011/522/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/273 (ELT L 228, lk 16), ette, et selle kohaldamisala, sealhulgas selle lisa osas, peab hõlmama ka „lissas loetletud [...] režiimist kasu saavate või seda toetava[id] isiku[id] ja nendega seotud isiku[id]”.
- 7 Nõukogu leidis 1. detsembri 2011. aasta otsuses 2011/782/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/273 (ELT L 319, lk 56), et võttes arvesse Süürias valitseva olukorra tõsidust, on vajalik kehtestada täiendavad piiravad meetmed. Selguse huvides koondati otsusega 2011/273 kehtestatud meetmed ja täiendavad meetmed ühte õigusakti. Hageja nimi on otsuse 2011/782 I lisa 20. real koos samade andmete ja põhjendustega nagu otsuse 2011/273 lisas.
- 8 Nõukogu 29. novembri 2012. aasta otsusega 2012/739/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2011/782 (ELT L 330, lk 21), koondati asjaomased piiravad meetmed ühte õigusakti. Hageja nimi on otsuse 2012/739 I lisa 19. real koos samade andmete ja põhjendustega nagu otsuse 2011/273 lisas.
- 9 Nõukogu avaldas 30. novembril 2012 teatise isikutele ja üksustele, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, mis on sätestatud otsuses 2012/739 ja nõukogu määruses (EL) nr 36/2012, mida rakendatakse nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 1117/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT C 370, lk 6).

Menetlus ja poolte nõuded

- 10 Hageja esitas rakendusotsuse 2011/302 tühistamise nõudes hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. juulil 2011.
- 11 Üldkohtu kuuenda koja esimees rahuldab 24. jaanuari 2012. aasta määrusega Euroopa Komisjoni 28. oktoobril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud avalduse nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda.
- 12 Üldkohtu kantseleisse 5. jaanuaril 2012 saabunud märkustes kohandas hageja oma nõudeid, paludes tühistada ka otsuse 2011/782. Nõukogu võttis Üldkohtu kantseleisse 3. aprillil 2012 saabunud vasturepliigis hageja taotluse teadmiseks.
- 13 Üldkohtu kantseleisse 31. jaanuaril 2013 saabunud märkustes kohandas hageja oma nõudeid, paludes tühistada ka otsuse 2012/739, tunnistades samas, et otsuse 2011/782 tühistamise nõudes esitatud hagi ese on ära langenud. Üldkohtu kantseleisse 5. veebruaril 2013 saabunud märkustes nõuete kohandamise kohta võttis nõukogu hageja taotluse teadmiseks.
- 14 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kuues koda) alustada suulist menetlust.
- 15 Hageja ja nõukogu kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 8. veebruari 2013. aasta kohtuistungil. Komisjon aga kohtuistungil ei osalenud.
- 16 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada rakendusotsus 2011/302 ja otsus 2012/739;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 17 Nõukogu palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 18 Komisjon toetab nõukogu nõudeid.

Õiguslik käsitlus

Hageja nõuete kohandamise taotluste vastuvõetavus

- 19 Nagu nähtub eespool punktidest 4–9, on pärast hagiavalduse esitamist otsus 2011/273 (muudetud eelkõige rakendusotsusega 2011/302) tunnistatud kehtetuks ja asendatud otsusega 2011/782, mis omakorda on tunnistatud kehtetuks ja asendatud otsusega 2012/739. Hageja palus luba kohandada oma nõudeid nii, et need hõlmaksid ka kahte viimati nimetatud otsust, kuid loobus seejärel otsuse 2011/782 vaidlustamisest. Nõukogu ei esitanud hageja nõuete kohandamisele vastuväiteid.
- 20 Tuleb märkida, et juhul, kui isikut otseselt ja isiklikult puudutav otsus või määrus asendatakse menetluse käigus samasuguse esemega aktiga, tuleb seda akti käsitada uue asjaoluna, mis võimaldab hagejal oma nõudeid ja väiteid kohandada. See, kui hagejat kohustatakse esitama uut hagi, oleks nimelt vastuolus korrahase õigusemõistmise ja menetlusökonoomia põhimõttega. Lisaks oleks ebaõiglane, kui asjaomane institutsioon saaks õigusakti peale liidu kohtule esitatud hagiavalduses sisalduvale

kriitikale vastamiseks muuta vaidlustatud akti või asendada selle teise aktiga ning kohtumenetluses tugineda muudetud või asendatud aktile, võttes teiselt poolelt võimaluse laiendada oma algseid nõudeid ja väiteid nii, et need puudutaksid hilisemat akti, või esitada selle vastu täiendavaid nõudeid ja väiteid (vt Üldkohtu 23. oktoobri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-256/07: People's Mojahedin Organization of Iran vs. nõukogu, EKL 2008, lk II-3019, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Seetõttu tuleb tunnistada vastuvõetavaks otsuse 2012/739 vastu suunatud nõuded, mis esitati Üldkohtu kantseleisse 31. jaanuaril 2013 ehk selgelt hagi esitamise tähtaja jooksul.

Sisulised küsimused

- 22 Hagi põhjendamiseks esitab hageja sisuliselt neli väidet, millest esimene puudutab kaitseõiguste ning õiguse õiglasele menetlusele ja tõhusale kohtulikule kaitsele rikkumist, teine põhjendamiskohustuse rikkumist, kolmas ilmset hindamisviga ning neljas proportsionaalsuse põhimõtte, omandiõiguse ja õiguse eraelu austamisele rikkumist.

Esimene väide, et on rikutud kaitseõigusi ning õigust õiglasele menetlusele ja tõhusale kohtulikule kaitsele

- 23 Hageja väidab, et talle määrati karistused, ilma et teda oleks eelnevalt ära kuulatud, ilma et tal oleks olnud võimalik ennast kaitsta ning ilma et ta oleks olnud teadlik asjaoludest, mille alusel kõnealused meetmed võeti, samas kui nõukogu rikkus oma kohustust talle oma otsus – sealhulgas hageja kõnealustesse loeteludesse kandmise põhjendused – teatavaks teha kas otse, kuivõrd tema aadress ei saanud olla teadmata, või teatise avaldamise teel, andes talle konkreetse võimaluse märkusi esitada.
- 24 Hageja on seisukohal, et füüsiliste isikute vastu suunatud piiravaid meetmeid kehtestavates otsustes on asjaomane liidu asutus kohustatud teatama nende meetmete põhjendused asjassepuutuvale isikule või üksusele võimaluse korral kas hetkel, mil tehakse otsus nende isikute loetellu kandmise kohta, või vähemalt võimalikult kiiresti pärast kande tegemist, et võimaldada adressaatidel tähtaja jooksul oma kaebeõigust teostada.
- 25 Hageja väidab, et juhul kui leiti, et teda süüstavate asjaolude üksikasjalik avaldamine võib olla liidu või selle liikmesriikide julgeolekut või nende rahvusvaheliste suhete korraldust puudutavate ülekaalukate avalikust huvist tulenevate põhjustega vastuolus, oleks otsuse spetsiifilised ja konkreetsed põhjendused tulnud vormistada ja talle teatavaks teha mis tahes sobival viisil. Käesoleval juhul ei võimaldanud aga miski asuda seisukohale, et niisugune avaldamine oleks vastuolus kõnealuste ülekaalukate põhjustega.
- 26 Pealegi, kuna vaidlustatud otsustes puuduvad selle aluseks olevad igasugused spetsiifilised ja konkreetsed põhjendused, ei ole hagejal ka võimalik ennast Üldkohtus tõhusalt kaitsta.
- 27 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 28 Nõukogu väidab, et vara külmutamise meetmete kui tagamismeetmete laadi ja eesmärgi tõttu ei saa nende võtmisele eelneva asjaomaste isikute ärakuulamine, ilma et seataks ohtu kõnealuste meetmete tõhusus ja seega liidu taotletav eesmärk.
- 29 Nõukogu märgib, et rakendusotsus 2011/302 avaldati Euroopa Liidu Teatajas. Sama kehtib isikutele, kelle suhtes kohaldatakse kõnealuseid piiravaid meetmeid, mõeldud teatise kohta, mis vastupidi hageja väidetele avaldati Euroopa Liidu Teatajas (ELT 2011, C 153, lk 8). Nõukogu lisab, et tal ei olnud võimalik vaidlustatud otsuseid hagejale isiklikult teatavaks teha, kuna tal puuduvad hageja kontaktandmed.

- 30 Mis puudutab hageja käsutuses olevate õiguskaitsevahendite kasutamist, siis väidab nõukogu, et hageja ei ole esitanud tema suhtes võetud meetme uuesti läbivaatamise taotlust ega taotlenud ka, et talle teatataks tema suhtes tehtud otsuse aluseks olnud asjaolud.
- 31 Tuleb märkida, et põhiõigus sellele, et piirava meetme võtmisele eelneva menetluse ajal järgitakse kaitseõigusi, on sõnaselgelt sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (ELT 2010, C 83, lk 389) – millele ELL artikli 6 lõikega 1 on antud samasugune õigusjõud nagu aluslepingutele – artikli 41 lõike 2 punktis a (vt selle kohta Euroopa Kohtu 21. detsembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-27/09 P: Prantsusmaa vs. People’s Mojahedin Organization of Iran, EKL 2011, lk I-13427, punkt 66).
- 32 Samuti tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte ühenduse õiguse üldpõhimõte, mis tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest ja mis on sätestatud 4. novembril 1950 Roomas alla kirjutatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, kusjuures seda põhimõtet on taas kinnitatud ka põhiõiguste harta artiklis 47 (Euroopa Kohtu 13. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-432/05: Unibet, EKL 2007, lk I-2271, punkt 37, ning 3. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-402/05 P ja C-415/05 P: Kadi ja Al Barakaat International Foundation vs. nõukogu ja komisjon, EKL 2008, lk I-6351, punkt 335, edaspidi „kohtuotsus Kadi“).
- 33 Väljakujunenud kohtupraktikat arvestades tuleb käesolevas asjas lisaks järeldada, et tõhus kohtulik kontroll – mis peab puudutama eelkõige nende põhjenduste õiguspärasust, mille alusel isiku või üksuse nimi kanti kõnealuses asjas vaidlustatud otsuste lisa moodustavasse loetelusse ja kehtestati neile adressaatidele hulk piiravaid meetmeid – tähendab seda, et asjassepuutuv liidu ametiasutus on kohustatud asjaomasele isikule või üksusele teatama piirava meetme põhjendused võimaluse korral kas kande tegemise otsustamise ajal või vähemalt võimalikult kiiresti pärast kande tegemist, et võimaldada adressaatidel tähtaja jooksul oma kaebeõigust teostada (vt kohtuotsus Kadi, punkt 336 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Selle nimetatud põhjendustest teatamise kohustuse täitmine on nimelt vajalik nii selleks, et võimaldada piiravate meetmete adressaatidel kaitsta oma õigusi parimates võimalikes tingimustes ja otsustada täielikult informeerituna, kas on tarvilik liidu kohtusse pöörduda (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. oktoobri 1987. aasta otsus kohtuasjas 222/86: Heylens jt, EKL 1987, lk 4097, punkt 15), kui ka täielikult võimaldada kohtul teostada liidu õigusakti õiguspärasuse üle kontrolli, mis asutamislepingu kohaselt kuulub tema pädevusse (kohtuotsus Kadi, punkt 337).
- 35 Otsuse 2011/273 artiklis 5 on aga ette nähtud, et nõukogu edastab oma otsuse, sealhulgas loetellu kandmise põhjused, asjaomasele isikule kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, ning annab asjaomasele isikule võimaluse esitada märkusi. Lisaks on nendes sätetes ette nähtud, et kui on esitatud märkusi või olulisi uusi tõendeid, vaatab nõukogu oma otsuse läbi ning teavitab asjaomast füüsilist või juriidilist isikut, üksust või asutust. Lõpuks tuleb märkida, et kõnealuse otsuse lisas sisalduv loetelu vaadatakse vähemalt iga 12 kuu järel korrapäraselt läbi. Niisugused sätted on kohtupraktikas kehtestatud nõuetega põhimõtteliselt kooskõlas.
- 36 Käesoleval juhul avaldati pärast rakendusotsuse 2011/302 vastuvõtmist Euroopa Liidu Teatajas 24. mail 2011 teatis, mis andis seega hagejale võimaluse esitada nõukogule märkusi.
- 37 Asjaolu, et teatavakstegemine toimus pärast hageja esmakordset kandmist nende isikute loetellu, keda kõnealused piiravad meetmed puudutavad, ei saa iseenesest pidada kaitseõiguste rikkumiseks.
- 38 Nimelt nähtub kohtupraktikast, et mis puudutab kaitseõigusi ja eelkõige õigust olla ära kuulatud, kui on tegemist piiravate meetmetega, siis liidu ametiasutustelt ei saa nõuda, et nad teataksid nimetatud põhjendustest enne isiku või üksuse esmakordset kandmist loetellu, millega on kehtestatud piiravad meetmed (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 338).

- 39 Selline eelnev teatamine seaks nimelt ohtu nende otsustega kehtestatud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmete tõhususe (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 339).
- 40 Vaidlustatud otsustega taotletava eesmärgi saavutamiseks peab sellistel meetmetel olema juba loomu poolest üllatuslik mõju ja nende kohaldamisel peab olema kohene mõju, nagu Euroopa Kohus on juba märkinud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 11. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-117/06: Möllendorf ja Möllendorf-Niehuus, EKL 2007, lk I-8361, punkt 63, ning kohtuotsus Kadi, punkt 340).
- 41 Samuti rakendusotsusega 2011/302 – millega lisati hageja nimi otsuse 2011/273 lisas sisalduvasse loetellu – taotletavat eesmärki ja selles ette nähtud meetmete tõhusust puudutavatel põhjustel ei olnud liidu ametiasutused samuti kohustatud hagejat ära kuulama enne tema nime esmakordset kandmist lisas sisalduvasse loetellu (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 341).
- 42 Seoses otsuse 2012/739 – mis on järgnev otsus, millega jäeti hageja nimi nende isikute nimesid sisaldavasse loetellu, keda piiravad meetmed puudutavad – vastuvõtmisega ei saa siiski kõnealuste meetmete üllatusliku mõju argumendile õiguspäraselt tugineda (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Prantsusmaa vs. People's Mojahedin Organization of Iran, punkt 62).
- 43 Kohtuasjas, milles tehti eespool viidatud kohtuotsus Prantsusmaa vs. People's Mojahedin Organization of Iran, leidis Euroopa Kohus siiski, et õigust olla eelnevalt ära kuulatud tuli järgida, kuna nõukogu lähtus uutest asjaoludest asutuse puhul, kelle nimi jäeti kõnealusesse loetellu.
- 44 Käesolevas asjas tuleb märkida, et nõukogu ei lähtunud hageja nime loetellu jätmisel ühestki uuest asjaolust, see tähendab asjaolust, millest ei oleks hagejale tema esmakordse loetellu kandmise tulemusel juba teatatud.
- 45 Otsuse 2011/273 artikli 5 lõikes 3 on sätestatud, et „[k]ui on esitatud märkusi või olulisi uusi tõendeid, vaatab nõukogu oma otsuse läbi ning teavitab vastavalt asjaomast isikut või üksust”. Hageja võib seega igal ajal omal algatusel lasta ennast nõukogul ära kuulata, ilma et enne iga järgneva otsuse vastuvõtmist esitataks uus sõnaselge kutse, kui tema suhtes puuduvad uued asjaolud.
- 46 Lisaks avaldas nõukogu 30. novembril 2012 ehk otsuse 2012/739 avaldamisele järgnenud päeval Euroopa Liidu Teatajas teatise. Järelikult, kuna hagejal oli niisugustel asjaoludel võimalus mitme kuu vältel vaidlustada asjaolud, mille tõttu ta kanti ja jäeti kantuks nende isikute loetellu, kelle suhtes võetakse piiravad meetmed, ei ole tuvastatav, et oleks rikutud tema õigust olla ära kuulatud.
- 47 Mis puudutab hageja argumenti otsuste isiklikult teatavaks tegemata jätmise kohta, siis tuleb märkida, et otsuse 2012/739 artikli 27 lõikes 2 on otsuse otsene ja isiklik teatavakstegemine ette nähtud juhul, kui on teada selle isiku aadress, kelle suhtes piiravad meetmed võetakse.
- 48 Väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et kuigi seda liiki otsuste isiklik teatavakstegemine on üldjuhul vajalik ja ainult Euroopa Liidu Teatajas avaldamisest ei piisa, peab kohus siiski igas kohtuasjas analüüsima, kas see, et vaidlusaluse otsuse põhjendusi ei tehtud hagejale isiklikult teatavaks, ei võtnud viimaselt võimalust saada aegsasti teada vaidlusaluse otsuse põhjendustest ning hinnata tema suhtes võetud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetme põhjendatust (vt selle kohta Euroopa Kohtu 16. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-548/09 P: Bank Melli Iran vs. nõukogu, EKL 2011, lk I-11381, punktid 52–56).
- 49 Käesolevas asjas tuleb märkida, et 30. novembril 2012 oli nõukogul kindlasti nii hageja kui ka tema advokaatide aadress, kuna neid oli mainitud käesoleva menetluse aluseks olevas hagiavalduses.

50 Järelikult oleks nõukogu pidanud isiklikult teatavaks tegema hageja nime kõnealusesse loetellu jätmise põhjendused, et võimaldada tal ennast tõhusalt ja tähtaja jooksul kaitsta. Toimikust ilmneb siiski, et hagejal võimaldati ennast tõhusalt kaitsta vaidlustatud otsuste eest tulenevalt nende avaldamisest Euroopa Liidu Teatajas, kuivõrd ta esitas Üldkohtule hagi ettenähtud tähtaja jooksul.

51 Mis puudutab viimaseks asjaolu, et vaidlustatud otsustes puudub sõnaselge märge võimaluse kohta „esitada tõhus hagi”, siis tuleb mainida, et niisuguse hagi saab esitada ELTL artikli 275 teises lõigus ning ELTL artikli 263 neljandas ja kuuendas lõigus ette nähtud tingimustel, nagu nähtub käesolevast tühistamishagi menetlusest. Lisaks oli käesoleval juhul nõukogu avaldatud teatistes sõnaselgelt ette nähtud võimalus taotleda nõukogult uuesti läbivaatamist ja esitada Üldkohtule tühistamishagi. See argument tuleb järelikult tagasi lükata.

52 Esimene väide tuleb seega tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

53 Hageja väidab, et nõukogu sellise õigusakti põhjendused, millega kehtestatakse piiravad meetmed, peavad käsitlema mitte ainult selle akti kohaldamise õiguslike tingimustega, vaid ka spetsiifilisi ja konkreetseid põhjusi, millest lähtudes nõukogu on oma kaalutusõigust kasutades asunud seisukohale, et huvitatud isiku suhtes tuleb võtta niisugused meetmed.

54 Vaidlustatud otsuste lisades sisalduvasse loetellu hageja nime kandmise kohta nõukogu esitatud põhjendused piirduvad aga ebaselgete ja üldiste kaalutlustega ning nõukogu on jätnud märkimata spetsiifilised ja konkreetsed põhjused, millest lähtudes ta asus oma kaalutusõigust kasutades seisukohale, et hageja suhtes tuleb võtta kõnealused piiravad meetmed.

55 Hageja leiab, et ainuüksi tema ametikohast ja sugulussidemetest ei piisa nõukogu otsuse põhjendamiseks. Pealegi, mis puudutab sugulussidemeid, siis on nõukogu kohustatud tõendama, et hageja on osalenud tema sugulasele etteheidetavas tegevuses.

56 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

57 Nõukogu leiab, et hageja kui luureteenistuse ametnik oli täielikult teadlik üldisest ja konkreetsest kontekstist, milles tema suhtes meetmed võeti, ehk käesoleval juhul tulenevalt asjaolust, et Süüria sõjavägi oli seotud meelevaldajate vägivalda teel mahasurumisega.

58 Nõukogu rõhutab, et ta mainis hageja kõnealusesse loetellu kandmise põhjendusena sõnaselgelt tema kuulumist Süüria luureteenistusse ja tema sugulussidemeid, võimaldades hagejal seega mõista, miks tema suhtes on võetud piiravad meetmed, ning valmistada ette oma kaitse.

59 Pealegi, asjaolu, et hageja vend on Rami Makhlouf, kes on omakorda president Bashar Al Assadi nõbu, kujutab endast täiendavat põhjust tema kandmiseks kõnealusesse loetellu.

60 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on huve kahjustava akti põhjendamise kohustuse – mis tuleneb kaitseõiguste tagamise põhimõttest – eesmärk ühest küljest anda huvitatud isikule piisavalt teavet, et tal oleks võimalik kindlaks teha, kas akt on põhjendatud või on selles tehtud viga, mis võimaldab liidu kohtus selle kehtivuse vaidlustada, ning teisest küljest võimaldada kohtul kontrollida selle akti õiguspärasust (Euroopa Kohtu 2. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-199/99 P: Corus UK vs. komisjon, EKL 2003, lk I-11177, punkt 145; 29. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-521/09 P: Elf Aquitaine vs. komisjon, EKL 2011, lk I-8947, punkt 148, ning 15. novembri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-417/11 P: nõukogu vs. Bamba, punkt 49).

- 61 Samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et ELTL artikliga 296 nõutavad põhjendused peavad vastama asjaomase akti laadile ning nendest peavad selgelt ja üheti mõistetavalt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik võetud meetme põhjused teada saada ja pädeval kohtul kontrolli teostada (vt eelkõige Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 63; 10. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-413/06 P: Bertelsmann ja Sony Corporation of America *vs.* Impala, EKL 2008, lk I-4951, punkt 166, ning 15. novembri 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-539/10 P ja C-550/10 P: Al-Aqsa *vs.* nõukogu, punkt 138).
- 62 Kuna asjaomasel isikul puudub õigus olla ära kuulatud enne rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise algse otsuse vastuvõtmist, on põhjendamiskohustuse täitmine seda olulisem, sest see on ainus tagatis, mis võimaldab huvitatud isikul – vähemalt pärast selle otsuse vastuvõtmist – tõhusalt kasutada tema käsutuses olevaid õiguskaitsevahendeid kõnealuse otsuse õiguspärasuse vaidlustamiseks (eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* Bamba, punkt 51).
- 63 Seetõttu peab nõukogu sellise õigusakti põhjendustes, millega on kehtestatud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meetmed, määratlema spetsiifilised ja konkreetset põhjused, millest lähtudes nõukogu on oma kaalutusõigust kasutades asunud seisukohale, et huvitatud isiku suhtes tuleb võtta sellised meetmed (eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* Bamba, punkt 52).
- 64 Põhjendamise nõuet tuleb siiski hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, esitatud põhjenduste laadi ning seda huvi arvestades, mis akti adressaatidel võib olla selgituste saamiseks (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa *vs.* nõukogu, punkt 139).
- 65 Ei ole nõutav, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna seda, kas akti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades (Euroopa Kohtu eespool viidatud otsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 63; 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-42/01: Portugal *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-6079, punkt 66, ning eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa *vs.* nõukogu, punkt 140).
- 66 Huve kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (Euroopa Kohtu 30. septembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-301/96: Saksamaa *vs.* komisjon, EKL 2003, lk I-9919, punkt 89; eespool viidatud kohtuotsus Portugal *vs.* komisjon, punktid 69 ja 70, ning eespool viidatud kohtuotsus nõukogu *vs.* Bamba, punkt 54).
- 67 Käesolevas asjas tuleb märkida, et otsuse 2011/273 kolmes esimeses põhjenduses on selgelt esitatud liidu poolt Süüria vastu suunatud piiravate meetmete võtmise üldised põhjendused:
- „(1) Euroopa Liit väljendas 29. aprillil 2011 sügavat muret Süürias areneva olukorra pärast ning sõjaväe ja julgeolekujõudude kasutamise pärast mitmes Süüria linnas.
- (2) Liit mõistis rangelt hukka viimastel päevadel toimunud rahumeelsete meelevalduste vägivaldse mahasurumise, mille käigus kasutati ka lahinglaskemoona, erinevates kohtades kogu Süürias, mille tulemusel mitmed meelevaldajad hukkusid ja said haavata ning neid peeti meelevaldselt kinni, ning kutsus Süüria julgeolekujõude üles repressioonide asemel tegutsema vaoshoitult.
- (3) Olukorra tõsidust arvestades tuleks kehtestada piiravad meetmed Süüria suhtes ning isikute suhtes, kes vastutavad tsiviilelanike vastu suunatud vägivaldsete repressioonide eest Süürias.”

68 See üldine kontekst, millele otsus 2011/273 viitab, oli hagejale kui elukutselisele sõjaväelasele Süüria sõjaväes tingimata teada.

- 69 Lisaks on otsuse 2011/273 artikli 6 lõikes 1 ette nähtud, et lisa sisaldab asjaomaste isikute ja üksuste loetellu kandmise põhjuseid. Lõpuks on otsuse 2011/273 artikli 5 lõikes 2 ette nähtud, et nõukogu edastab oma otsuse, sealhulgas loetellu kandmise põhjused, asjaomasele füüsilisele või juriidilisele isikule, üksusele või asutusele kas otse, juhul kui aadress on teada, või teatise avaldamise kaudu, ning annab talle võimaluse esitada märkusi.
- 70 Käesolevas asjas, kui hageja kanti esimest korda nende isikute loetellu, kelle suhtes võetakse piiravad meetmed, rakendusotsusele 2011/302 lisatud tabeli 20. ritta, esitas nõukogu järgmise põhjenduse: „Rami Makhloufi vend ja luureteenistuse ametnik, osales tsiviilelanikkonna vastu suunatud repressioonides”.
- 71 Kuigi see põhjendus on napp, vastab see ikkagi eespool selgitatud kohtupraktikast tulenevatele nõuetele. Nimelt võimaldas see hagejal, kes on elukutseline sõjaväelane ja hetkel Süüria sõjaväes kolonelleitnandi auastmes, mõista talle etteheidetavaid tegusid ning vaidlustada kas nende tegude tegelik toimumine või nende asjakohasus.
- 72 Niisugune põhjendus võimaldab hagejal nimelt ennast kaitsta ja liidu kohtul akti õiguspärasust kontrollida. Selle põhjenduse alusel oli hagejal võimalik eitada näiteks ülesandeid, mida ta oletatavalt pidi täitma, ja oma sidemeid Rami Makhloufiga.
- 73 Lisaks on oluline rõhutada, et põhjendamise küsimus, mis on oluline vorminõue, on siiski eraldiseisev etteheidetava tegevuse tõendamise küsimusest, mis on seotud kõnealuse akti sisulise õiguspärasusega ning mille puhul tuleb kontrollida, kas selles aktis mainitud asjaolud vastavad tõele ja kas neid asjaolusid võib kvalifitseerida selliseks, mis õigustavad asjaomase isiku suhtes piiravate meetmete kohaldamist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-66/02: Itaalia vs. komisjon, EKL 2005, lk I-10901, punkt 26; eespool viidatud kohtuotsus Bank Melli Iran vs. nõukogu, punkt 88, ning eespool viidatud kohtuotsus nõukogu vs. Bamba, punkt 60).
- 74 Niisiis tuleb käesolevas asjas eristada põhjendamiskohustuse täitmise kontrollimist, mille eesmärk on teha kindlaks, kas vaidlustatud otsustes nõukogu poolt esitatud teave oli piisav, et tuvastada asjaolud, millest tulenevalt viimane hageja suhtes piiravad meetmed kehtestas, põhjenduste paikapidavuse analüüsist, mis hõlmab vajaduse korral kontrollimist, kas nõukogu esitatud asjaolud on tõendatud ja kas nende abil on võimalik nende meetmete võtmist õigustada (eespool viidatud kohtuotsus nõukogu vs. Bamba, punkt 61).
- 75 Eespool esitatut arvestades tuleb väide, et on rikutud põhjendamiskohustust, põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- Kolmas väide, et on tehtud ilmne hindamisviga
- 76 Hageja on seisukohal, et nõukogu põhjendus, mis puudutab tema kui luureteenistuse ametniku staatust, on faktiliselt väär, kuna ta ei ole kunagi kuulunud Süüria julgeoleku- ega luureteenistusse.
- 77 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 78 Nõukogu väitel kujutab Süüria sõjaväe luureteenistus endast ühte kõige enam repressiivpoliitikaga seotud Süüria riigorganitest. Kuna hageja esitatud dokumendid pärinevad Süüria sõjaväeasutustelt, kes on repressioonidega seotud, seab nõukogu nende erapooletuse, usaldusväarsuse ja tõendusjõu kahtluse alla.
- 79 Nõukogu rõhutab, et teabe kogumine luureteenistusse kuuluva sõjaväelase kohta, kelle suhtes kehtivad ametiseisundist tulenevad diskreetsuse ja konfidentsiaalsuse nõuded, on keeruline, kuid et see asjaolu ei muuda olematuks tõendeid, millele tema põhjendused tuginevad.

80 Kõigepealt tuleb rõhutada, et nõukogul on lai kaalutusõigus küsimuses, milliseid asjaolusid võtta arvesse majandus- ja rahandussanktsioonide vastuvõtmisel ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames. Kuna liidu kohus ei saa eelkõige nõukogu hinnangut tõenditele, faktidele ja asjaoludele, mis õigustavad selliste meetmete võtmist, asendada enda omaga, peab Üldkohtu teostatav kontroll rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise otsuste õiguspärasuse üle piirduma kontrollimisega, kas on järgitud menetlusnorme ja põhjendamiskohustust, kas faktilised asjaolud on õigesti tuvastatud ning kas ei esine ilmset viga faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamist. Seda piiratud kontrolli kohaldatakse eelkõige selliste meetmete aluseks olevate asjakohasuse kaalutluste hindamisel (vt selle kohta Üldkohtu 12. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-228/02: *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran vs. nõukogu*, EKL 2006, lk II-4665, punkt 159).

81 Hageja väidab sisuliselt, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kui ta asus seisukohale, et hageja töötab luureteenistuse ametnikuna. Ta esitab sellega seoses Süüria kaitsejõudude peastaabi dokumendi, milles on kirjeldatud erinevaid ülesandeid, mida ta on sõjaväes täitnud, ning mis tõendab eelkõige, et „käsolevaks ajaks ei ole ta sõjaväes teenimise ajal töötanud ühelgi julgeolekuga seotud ametikohal”.

82 Kõnealune dokument, mis pärineb 11. juulist 2011, kannab Süüria sõjaväe „Major General'i” ehk ohvitseride haldusteenistuse direktori allkirja. Hageja sõjaväelist karjääri on kirjeldatud alates 1. detsembrist 1995. Sellest dokumendist ilmneb, et hageja oli 16 aastat tegev Süüria sõjaväes. Tuleb rõhutada, et 2006. aastal nimetati ta „Commander of the Confidentiality'ks” (konfidentsiaalsuse eest vastutav ülem). Ta edutati 2008. aastal kolonelleitnandiks ja määrati 30. mail 2011 ehk kuu aega pärast otsuse 2011/273 vastuvõtmist „Chief of Staff Battalion'iks” (personaliülem), samal ajal kui toimus tsiviilelanike meelevalduste vägivaldne mahasurumine Süüria sõjaväe poolt.

83 Lisaks ei suutnud hageja esindaja kohtuistungil tulenevalt Üldkohtu esitatud küsimustest ümber lükata väidet, et Süüria sõjaväe ohvitserina – staatus, mida hageja ei eita – võib teda pidada režiimiga seotuks.

84 Arvestades neid asjaolusid ja seda, et kõnealune dokument pärineb Süüria sõjaväelt, keda vaidlustatud otsustes otseselt süüdistatakse tema rolli tõttu Süüria tsiviilelanike allasurumisel, tuleb järeldada, et hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea.

85 Kolmas väide tuleb seega tagasi lükata.

Neljas väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, omandiõigust ning õigust eraelu austamisele

86 Hageja väidab, et tema suhtes võetud piiravad meetmed ei ole proportsionaalsed nõukogu taotletavate eesmärkidega, mis seisnevad Süüria tsiviilelanike meelevalduste vägivaldse mahasurumise hukkamõistmises. Peale tema ametikoha ja sugulussidemetega seotud põhjenduste ei ole nõukogu esile toonud ühtegi asjaolu, et põhjendada oma argumenti, mille kohaselt ta osales meelevalduste vägivaldses mahasurumises Süürias. Pealegi ei ole tema suhtes toimunud mingit menetlust.

87 Hageja hinnangul kahjustavad rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamises seisnevad piiravad meetmed omandiõigust. Niisugused meetmed keelavad ka enne meetmeid kehtestava otsuse jõustumist sõlmitud lepingute täitmiseks toimingute tegemise. Seega on need meetmed ebaproportsionaalsed, kuna hagejal on võimatu käsutada talle kuuluvaid rahalisi vahendeid ja teostada omandiõigust.

88 Hageja väidab, et tema suhtes võetud piiravate meetmete tagajärjed tema era- ja perekonnaelule on ebaproportsionaalsed, mistõttu on alust vaidlustatud otsused tühistada. Ta ei saa nimelt enam säilitada oma perekonna elatustaset ega kasutada vajalikke raviteenuseid ühes liidu liikmesriikidest.

89 Nõukogu vaidleb hageja argumentidele vastu.

- 90 Nõukogu väidab, et arvestades liidu poolt Süüria suhtes teostatava välispoliitika eesmärki, milleks käesoleval juhul on inimõiguste kaitse olukorras, kus sõjaväegi surub tsiviilelanike rahumeelseid meelevaldusi vägivallaga alla, on võetud piiravad meetmed sobivad ja vajalikud.
- 91 Nõukogu hinnangul on niisugune vara külmutamise meede, nagu on kõne all käesolevas asjas, tagamismeede, mida ei tohi seega samastada asjaomase vara konfiskeerimisega.
- 92 Nõukogu rõhutab, et omandiõigus ei ole absoluutne õigus, vaid õigus, mille teostamisele kohtupraktika kohaselt võidakse kehtestada piiranguid, mis on õigustatud üldise huviga. Ta leiab seega mitte ainult, et tal oli õigus kehtestada hageja omandiõigusele piirangud, vaid ka, et need on taotletava eesmärgi seisukohast sobivad meetmed.
- 93 Mis puudutab asjaolu, et hageja ei saa talle kuuluvaid rahalisi vahendeid vabalt käsutada, siis märgib nõukogu, et otsuses 2011/273 on ette nähtud võimalus teha teatud erandeid. Ta täpsustab samuti, et vara külmutamine kehtib üksnes hageja nende rahaliste vahendite suhtes, mis asuvad liidus.
- 94 Seoses eraelu austamisega väidab nõukogu, et võetud piiravate meetmete eesmärk on avaldada asjassepuutuvatele isikutele survet, et kaitsta inimõigusi. Seega on asjaolu, et kõnealused meetmed mõjutavad hageja elatustaset, taotletava toime seisukohast loogiline, mistõttu ei ole see asjakohane argument.
- 95 Lõpuks märgib nõukogu, et vaidlustatud otsustes on sõnaselgelt ette nähtud, et võib teha erandeid, et arvestada huvitatud isikute elementaarsete põhivajadustega. Hageja viidatud meditsiinilised põhjused võivad sellesse kategooriasse kuuluda seoses kiireloomuliste humanitaarvajadustega ning seega on hageja ülesanne esitada kõnealustes otsustes ette nähtud menetluse kohaselt vastav taotlus. Nende sätete kohaldamine kuulub liikmesriikide pädevate asutuste pädevusse.
- 96 Omandiõigus kuulub liidu õiguse üldpõhimõtete hulka ning see on sätestatud põhiõiguste harta artiklis 17. Mis puudutab õigust eraelu austamisele, siis põhiõiguste harta artiklis 7 on tunnustatud õigust era- ja perekonnaelu austamisele (vt selle kohta Euroopa Kohtu 6. detsembri 2012. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-356/11 ja C-357/11: O ja S, punkt 76).
- 97 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei kehti nende põhiõiguste suhtes liidu õiguses absoluutne kaitse, vaid neid tuleb arvesse võtta vastavalt neil ühiskonnas olevale ülesandele (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 355). Järelikult saab nende õiguste kasutamist piirata, tingimusel et piirangud vastavad tegelikult liidu taotletava üldise huvi eesmärkidele ega kujuta taotletavat eesmärki silmas pidades endast ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustaks tagatud õiguste põhisisu (vt selle kohta Euroopa Kohtu 30. juuli 1996. aasta otsus kohtuasjas C-84/95: Bosphorus, EKL 1996, lk I-3953, punkt 21; kohtuotsus Kadi, punkt 355; eespool viidatud kohtuotsus Bank Mellé Iran vs. nõukogu, punktid 89, 113 ja 114, ning eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 121).
- 98 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et proportsionaalsuse põhimõte kuulub liidu õiguse üldpõhimõtete hulka ning selle kohaselt on nõutav, et liidu õigusnormidega rakendatavad meetmed oleksid asjaomase õigusaktiga taotletavate õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobivad ega läheks kaugemale sellest, mis on nende saavutamiseks vajalik (Euroopa Kohtu 12. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas C-176/09: Luksemburg vs. parlament ja nõukogu, EKL 2011, lk I-3727, punkt 61; 13. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas C-380/09 P: Mellé Bank vs. nõukogu, punkt 52, ning eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 122).
- 99 Vaidlusaluste otsustega kehtestatud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise meede kujutab endast käesoleval juhul tagamismeedet, mida ei peeta selliseks, mis jätab asjaomased isikud ilma nende omandist või õigusest eraelu austamisele (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 358). Kõnealused piiravad meetmed toovad siiski vaieldamatult kaasa omandiõiguse kasutamise piirangu ja mõjutavad hageja eraelu (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 120).

- 100 Mis puudutab kõnealuste meetmete sobivust seoses rahvusvahelise üldsuse jaoks nii olulise üldise huvi eesmärgiga nagu tsiviilelanike kaitse, siis ei saa selliste isikute rahaliste vahendite, finantsvara ja muude majandusressursside külmutamist ning liidu territooriumile sisenemise keelamist, kelle puhul on tuvastatud, et nad on seotud Süüria režiimi toetamisega, pidada iseenesest ebasobivaks (vt selle kohta kohtuotsus Kadi, punkt 363; eespool viidatud kohtuotsus Bank Mellī Iran vs. nõukogu, punkt 115, ja eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 123).
- 101 Mis puudutab kõnealuste meetmete vajalikkust, siis tuleb tõdeda, et alternatiivsed või vähem piiravad meetmed, nagu eelneva loa kord või kohustus ülekantud rahaliste vahendite kasutamist tagantjärele põhjendada, ei võimalda sama tõhusalt saavutada taotletavat eesmärki, milleks on surve avaldamine Süüria režiimi toetajatele, kes kasutavad tsiviilelanike suhtes vägivalda, arvestades eeskätt võimalust kehtestatud piirangutest kõrvale hoida (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 125).
- 102 Lisaks tuleb märkida, et otsuse 2011/273 artiklis 4 ja otsuse 2012/739 artikli 25 lõigetes 3–11 on ette nähtud võimalus esiteks lubada kasutada külmutatud rahalisi vahendeid põhivajaduste rahuldamiseks või teatud kohustuste täitmiseks ning teiseks anda eriluba, mille alusel on võimalik rahalised vahendid, muud finantsvarad või muud majandusressursid vabastada (vt analoogia alusel kohtuotsus Kadi, punkt 364, ja eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 127).
- 103 Täpsemalt käsitlevad otsuse 2011/273 artikli 4 lõiked 5 ja 6 ning otsuse 2012/739 artiklid 7, 9, 14 ja 15 ning artikli 25 lõige 5 ja lõike 7 punkt b nende maksete tegemist, mis tulenevad lepingust, mis on sõlmitud enne hageja kõnealusesse loetellu kandmist, ning annavad selliste maksete tegemise teatud tingimustel.
- 104 Mis puudutab hageja viidatud ravi, siis võib liikmesriigi pädev asutus vastavalt otsuse 2011/273 artikli 3 lõigetele 6–8 ja artikli 4 lõike 3 punktile a ning otsuse 2012/739 artikli 24 lõikele 6 ja artikli 25 lõike 3 punktile e lubada oma territooriumile siseneda ja kasutada külmutatud rahalisi vahendeid ravi saamiseks või humanitaareesmärgil.
- 105 Lõpetuseks ei saa hageja nime vaidlustatud otsuste lisasse jätmist pidada ebaproportsionaalseks selle tõttu, et see võib väidetavalt olla piiramatult. Nimelt vaadatakse loetellu jätmise korrapäraselt uuesti üle, et tagada, et kõnealusest loetelust kustutatakse isikud ja üksused, kes ei vasta enam selles esinemise kriteeriumidele (vt analoogia alusel kohtuotsus Kadi, punkt 365, ja eespool viidatud kohtuotsus Al-Aqsa vs. nõukogu, punkt 129).
- 106 Sellest järeldub, et arvestades Süüria tsiviilelanike kaitse ülimalt olulisust ja vaidlustatud otsustes ette nähtud erandeid, ei ole hageja omandiõigusele ja eraelu austamisele vaidlustatud otsustega kehtestatud piirangud ebaproportsionaalsed.
- 107 Seega tuleb neljas väide tagasi lükata ja järelikult hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 108 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 esimese lõigu alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb hageja kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista nõukogu kohtukulud vastavalt viimase nõudele välja hagejalt.
- 109 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad institutsioonid menetluse astumisel ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Eyad Makhloufi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Kanninen

Soldevila Fragoso

Berardis

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. septembril 2013 Luxembourgis.

Allkirjad